

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Ryby a soudkyň JUDr. Ludmily Sandnerové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobkyně: **EUROPLAKAT spol. s r. o. (právní nástupce AVENIR Praha, spol. s r. o.), IČO 406 14 832**
sídlem Rohanské nábřeží 678/25, 186 00 Praha 8
zastoupená advokátem JUDr. Petrem Pýchou
sídlem Žatecká 41/4, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské nám. 2, 110 01 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 4. 2015 sp. zn. S-MHMP 46383/2015/SUP/Lo, č. j. MHMP 739207/2015

takto:

- I. V řízení se na straně žalobkyně pokračuje se společností EUROPLAKAT spol. s r. o., IČO 406 14 832, sídlem Rohanské nábřeží 678/25, 186 00 Praha 8.
- II. Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního řádu, ze dne 30. 4. 2015 sp. zn. S-MHMP 46383/2015/SUP/Lo, č. j. MHMP 739207/2015, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni do rukou jejího zástupce náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Původní žalobkyně, společnost AVENIR Praha, spol. s r.o., IČO 148 88 980, sídlem Rohanské nábřeží 678/25, 186 00 Praha 8, se žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále „*městský soud*“) domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního řádu. Z obchodního rejstříku městský soud zjistil, že společnost AVENIR zanikla fúzí sloučením se společností EUROPLAKAT spol. s r. o., IČO 40614832, sídlem Rohanské nábřeží 678/25, 186 00 Praha 8 (dále jen „*společnost EUROPLAKAT*“), a dne 31. 12. 2015 byla vymazána z obchodního rejstříku. Jméni zanikající společnosti AVENIR přešlo na nástupnickou společnost EUROPLAKAT.
2. Protože zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*s. ř. s.*“), nemá pro takovou situaci speciální úpravu, je třeba ve smyslu ust. § 64 s. ř. s. aplikovat zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*o. s. ř.*“). Podle ust. § 107 odst. 3 o. s. ř. ztratí-li způsobilost být účastníkem řízení právnická osoba a umožňuje-li povaha věci pokračovat v řízení, jsou jejím procesním nástupcem, nestanoví-li zákon jinak, ti, kteří po zániku právnické osoby vstoupili do jejích práv a povinností, popřípadě ti, kteří po zániku právnické osoby převzali práva a povinnosti, o něž v řízení jde. Původní žalobkyně ztratila v důsledku svého zániku způsobilost být účastníkem řízení, proto městský soud rozhodl v souladu s ust. § 107 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. o tom, že se v řízení bude pokračovat s právním a procesním nástupcem, společností EUROPLAKAT.
3. Žalobkyně se – jak je již řečeno v bodě 1. – domáhá zrušení rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního řádu, ze dne 30. 4. 2015 sp. zn. S-MHMP 46383/2015/SUP/Lo, č. j. MHMP 739207/2015 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým žalovaný zčásti změnil a ve zbytku potvrdil usnesení Úřadu městské části Praha 4, odboru stavebního (dále „*stavební úřad*“), ze dne 21. 11. 2014 sp. zn. P4/069973/14/OST/STEF, č. j. P4/111145/14/OST/STEF (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“). Prvostupňovým rozhodnutím bylo, podle jeho výroku, zastaveno řízení o žalobkynině oznámené změně v užívání „1 ks stavby pro reklamu po pravé straně komunikace Vídeňská ve směru jízdy do centra, na pozemku č. parc. 1885 v katastrálním území Kunratice se lhůtou trvání do 31. 8. 2014, Praha – Kunratice“ (dále jen „*stavba*“) spočívající v prodloužení doby jejího trvání do 27. 5. 2019, a to s odkazem na § 66 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“). Žalovaný napadeným rozhodnutím změnil prvostupňové rozhodnutí tak, že v jeho výroku nahradil ust. § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu ustanovením § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu. Ve zbytku bylo prvostupňové rozhodnutí potvrzeno. Žalobkyně navrhla, aby městský soud zrušil napadené rozhodnutí a uložil žalovanému nahradit žalobkyni náklady řízení. Žalobní námítka shrnula do následujících bodů:
4. *Zaprvé.* Žalobkyně má za to, že byly ze strany stavebního úřadu porušeny procesní předpisy vztahující se k řízení o změně v užívání stavby, neboť nebyly splněny podmínky pro rozhodnutí podle § 66 odst. 1 písm. b), ani písm. g) správního řádu, a prvostupňové i napadené rozhodnutí tak trpí nezhoditelnou právní vadou. Žalobkyně uvádí, že svým podáním ze dne 6. 8. 2014 řádně oznámila záměr změny v užívání předmětné dočasné stavby, a to v době dosavadní lhůty trvání stavby (do 31. 8. 2014). Jestliže stavební úřad

rozhodl následně usnesením ze dne 5. 9. 2014 sp. zn. P4/069973/14/OST/STEF č. j. P4/078970/14/OST/STEF o projednání oznámení v řízení, považuje se podané oznámení za žádost o povolení změny v užívání stavby, přičemž řízení o povolení změny je zahájeno dnem podání oznámení. Za této situace pokládá žalobkyně za zmatečný a protiprávní postup stavebního úřadu, kdy řádně a včas zahájené a vedené řízení o změně v užívání stavby najednou, bez jakéhokoli vnějšího důvodu (změna právní úpravy, judikatury atp.) zastavil podle § 66 odst. 1. písm. g) správního řádu, tj. z důvodu že žádost se stala zjevně bezpředmětnou (jak je uvedeno v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí). Předchozí úkony prvostupňového orgánu přitom evidentně směřovaly k vydání meritorního rozhodnutí. Ke zmatečnosti přispívá i skutečnost, že v samotném výroku je uvedeno, že řízení se zastavuje podle ust. § 66 odst. 1. písm. b) správního řádu, tj. z důvodu, že byla podána žádost zjevně nepřípustná.

5. *Zadruhé.* Žalobkyně namítá, že ačkoli v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí náležitě vysvětlila důvody pro podání odvolání, žalovaný postupoval prakticky pouze tak, jako by opravoval chybu v psaní v prvostupňovém rozhodnutí, a zaujal právní názor, že žádost se stala zjevně bezpředmětnou z důvodu, že ke dni 31. 8. 2014 uplynula lhůta trvání stavby.
6. Žalobkyně je přesvědčena, že argumentace žalovaného, kdy odkazuje na zahájení řízení o odstranění stavby podle § 129 odst. 1 písm. f) zákona č. 183/2006 Sb., zákon o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*stavební zákon*“), a tedy i případnou možnost žalobkyně řešit otázku změny v užívání stavby tím, že požádá postupem podle § 129 odst. 6 stavebního zákona o prodloužení doby jejího trvání, resp. že takto bude případně automaticky postupovat stavební úřad, neodpovídá platné právní úpravě. Podle žalobkyně se jedná o zcela jiné správní řízení, které má i jiná procesní pravidla a požadavky na stavebníka, aby se případně domohl vyhovění žádosti. Žalobkyně je tedy toho názoru, že v napadeném rozhodnutí zastávaný výklad vztahu mezi řízením podle ust. § 127 stavebního zákona a možným řízením o odstranění stavby podle ust. § 129 stavebního zákona postrádá jakoukoli oporu v zákoně a je navíc zcela v rozporu se základními zásadami činnosti správních orgánů, zejména § 2 odst. 4 správního řádu.
7. Skutečnost, že během projednávání věci došlo k uplynutí doby trvání dočasné stavby, podle žalobkyně nemůže být důvodem pro zastavení řízení na základě § 66 odst. 1. písm. g). Podle ustálené judikatury toto ustanovení dopadá pouze na případy, kdy v průběhu řízení o žádosti dojde k takové změně skutkových nebo právních okolností, že žádost, která v době jejího podání nebyla bezpředmětná, se bezpředmětnou stane. Bepředmětnost je pak třeba vnímat jako stav, kdy jakýmkoliv rozhodnutím o žádosti, ať již kladným nebo záporným, nedojde k žádné změně v právním postavení navrhovatele. K tomu žalobkyně odkazuje např. na rozsudek městského soudu ze dne 30. 3. 2009 č. j. 10 Ca 15/2009-49 a rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále „*NSS*“) ze dne 14. 10. 2010 č. j. 5 As 62/2009-68. Podle žalobkyně v daném případě k žádné změně okolností tohoto typu nedošlo a meritorní rozhodnutí pro žalobkyni význam má, zejména pokud by bylo žádosti vyhověno.
8. Rovněž argument spočívající v tom, že obvyklá zákonem stanovená pořádková lhůta pro vydání správního rozhodnutí činí 30 dnů, a tedy byla žádost žalobkyně podána pozdě, jde podle žalobkyně zcela mimo platnou právní úpravu a též mimo realitu praxe stavebních úřadů. Při tomto způsobu uvažování by zřejmě žadatel o změnu v užívání měl oznamovat změnu v užívání stavby nejméně tři měsíce předem, když stavební úřad má podle § 127

odst. 2 stavebního zákona lhůtu 30 dnů na rozhodnutí, zda vydá souhlas se změnou v užívání, poté, pokud podle § 127 odst. 4 stavebního zákona dojde k závěru, že oznámenou změnu projedná v řízení, dalších nejméně 30 dní na vydání rozhodnutí a samozřejmě pokud by bylo vydané rozhodnutí napadeno odvoláním, pak běží nejméně dalších 30 dnů pro rozhodnutí odvolacího orgánu o odvolání. Nijak by se navíc nešlo bránit případné nečinnosti správních orgánů, resp. nerespektování pořádkových lhůt, které je běžné a je zřetelné i z procesních úkonů, které učinily správní orgány v předmětném řízení.

9. Ve *vyjádření k žalobě* žalovaný uvádí, že se neztotožňuje s názorem žalobkyně, že dne 6. 8. 2014 řádně oznámila záměr změny v užívání stavby, neboť se její oznámení, podle posouzení stavebním úřadem, dotýkalo práv třetích osob, konkrétně neobsahovalo rozhodnutí dotčeného orgánu vyžadované zvláštními právními předpisy, v daném případě orgánu dopravy z důvodu umístění stavby pro reklamu v ochranném pásmu místní komunikace I. třídy. Platnost rozhodnutí tohoto dotčeného orgánu byla omezena do 31. 8. 2014. Dále stavební úřad posoudil, že návrh dočasnosti stavby do 27. 5. 2019 byl nad rámec sjednaného nájmu pozemků na dobu určitou s vlastníkem pozemků do 31. 12. 2016. K tomu žalovaný cituje z ust. § 127 odst. 4 stavebního zákona, z něhož je podle jeho názoru zřejmé, že pokud jakákoli vada oznámení bránila vydání souhlasu se změnou v užívání stavby postupem podle ust. § 127 odst. 2 a 3 stavebního zákona, je stavební úřad povinen zahájit o změně užívání stavby usnesením řízení.
10. Ve zbytku žalovaný odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhuje, aby městský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou a vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
11. Městský soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť s tím oba účastníci souhlasili, žalovaný výslovně, žalobkyně konkludentně (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Věc samu posoudil takto:
12. Ze správního spisu vyplývají následující podstatné skutečnosti:
13. Rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 13. 7. 2011 sp. zn. P4/068918/11/OST/HORA, č. j. P4/072660/11/OST/HORA byl vydán územní souhlas s umístěním a souhlas s provedením předmětné stavby s lhůtou trvání do 31. 8. 2014.
14. Dne 6. 8. 2014 žalobkyně oznámila stavebnímu úřadu záměr změny v užívání stavby spočívající v prodloužení doby jejího trvání, a to do 27. 5. 2019.
15. Usnesením ze dne 5. 9. 2014 sp. zn. P4/069973/14/OST/STEF č. j. P4/078970/14/OST/STEF rozhodl stavební úřad o tom, že o oznámená změna v užívání bude projednána v řízení, neboť se dotýká práv třetích osob a nebyly doloženy některé podklady nezbytné pro řízení.
16. Výzvou k odstranění nedostatků a usnesením ze dne 8. 9. 2014 sp. zn. P4/069973/14/OST/STEF, č. j. P4/079304/14/OST/STEF stavební úřad žalobkyni vyzval k doplnění žádosti o změnu v užívání stavby o dodatek k nájemní smlouvě č. A/09/1/009 ze dne 23. 3. 2009 mezi žalobkyní jakožto nájemcem a vlastníkem pozemku parc. č. 1885 k.ú. Kunratice jakožto pronajímatelem, která byla sjednána na dobu určitou do 31. 12. 2016, a rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravy, o povolení umístění stavby pro reklamu v ochranném pásmu místní komunikace I. třídy, a to ve lhůtě 60 dnů

ode dne doručení usnesení. Současně přerušil řízení podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu.

17. Žalobkyně dne 21. 10. 2014 doplnila svou žádost o změnu v užívání stavby o požadované doklady, o čemž není mezi účastníky tohoto řízení sporu.
18. Dne 21. 11. 2014 vydal stavební úřad prvostupňové rozhodnutí, kterým rozhodl shora uvedeným způsobem. Týž den zahájil řízení o odstranění stavby.
19. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně prostřednictvím svého zástupce včasné odvolání, o němž žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím tak, jak je uvedeno výše, tedy změnil zákonné ustanovení, na jehož základě bylo prvostupňovým orgánem řízení zastaveno.
20. Oznámení změny v užívání stavby je upraveno v § 127 stavebního zákona.
21. Podle ust. § 127 odst. 2 stavebního zákona je-li oznámení úplné a oznámená změna v účelu užívání splňuje podmínky podle § 126 odst. 3, nedotýká se práv třetích osob, nevyžaduje podrobnější posouzení účinků na okolí, nevyžaduje zkušební provoz nebo není třeba stanovit podmínky pro užívání nebo podmínky k zajištění ochrany veřejných zájmů, stavební úřad vydá souhlas se změnou v užívání stavby do 30 dnů ode dne podání oznámení.
22. Podle ust. § 127 odst. 4 stavebního zákona dojde-li stavební úřad k závěru, že oznámení není úplné nebo změna v užívání stavby nesplňuje podmínky pro vydání souhlasu se změnou v užívání stavby, rozhodne usnesením, že oznámenou změnu v užívání projedná v řízení; toto usnesení se oznamuje pouze oznamovateli a nelze se proti němu odvolat. Podané oznámení se považuje za žádost o povolení změny v užívání stavby; řízení je zahájeno dnem podání oznámení. Lhůta pro vydání rozhodnutí začíná běžet od právní moci usnesení. Pokud je to pro posouzení změny v užívání stavby nezbytné, vyzve stavební úřad oznamovatele k doplnění dalších podkladů. Bude-li oprávněnou osobou podána žádost o povolení, je zahájeno řízení a usnesení se nevydává. Povolení ke změně v užívání stavby obsahuje kromě náležitostí souhlasu podmínky pro nový účel užívání stavby, kterými se zajistí ochrana veřejných zájmů nebo práv účastníků řízení.
23. Podle ust. § 129 odst. 1 písm. f) stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby dočasné, u které uplynula stanovená doba jejího trvání a nebyla povolena změna v užívání.
24. Podle ust. § 129 odst. 6 stavebního zákona stavební úřad zahájí řízení o odstranění stavby podle odstavce 1 písm. f). V oznámení zahájení řízení vlastníka poučí o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů žádost o změnu v užívání dočasné stavby spočívající v prodloužení doby jejího trvání nebo ve změně na stavbu trvalou. Pokud vlastník stavby tuto žádost podá, stavební úřad řízení o odstranění stavby přeruší a vede řízení o podané žádosti; na řízení se přiměřeně vztahuje ustanovení § 127. Bude-li žádosti vyhověno, stavební úřad řízení o odstranění stavby zastaví.
25. Podle ust. § 66 odst. 1 písm. g) řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žádost se stala zjevně bezpředmětnou.
26. Ze shora uvedených skutečností vyplývá, že oznámení o změně v užívání stavby ve smyslu § 127 odst. 1 stavebního zákona podala žalobkyně před uplynutím doby trvání stavby. Protože stavební úřad došel k závěru, že oznámená změna v užívání stavby nesplňuje podmínky pro vydání souhlasu ve smyslu § 127 odst. 2 stavebního zákona, rozhodl

v souladu s § 127 odst. 4 stavebního zákona, že oznámenou změnu v užívání projedná v řízení. Jak dále stanoví § 127 odst. 4 věta druhá stavebního zákona, rozhodnutím o projednání změny v užívání stavby v řízení se podané oznámení považuje za žádost o povolení změny v užívání stavby a toto řízení je zahájeno dnem podání oznámení. Řízení o žádosti žalobkyně o povolení změny v užívání stavby tedy bylo zahájeno dne 6. 8. 2014, tj. před uplynutím doby trvání stavby.

27. V nyní řešené věci je zásadní právní otázkou, zda se žádost o povolení změny v užívání stavby stala uplynutím doby trvání stavby zjevně bezpředmětnou ve smyslu § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, a zda tedy bylo zastavení řízení o této žádosti v souladu se zákonem.
28. Výklad ust. § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu podal NSS v rozsudku ze dne 14. 10. 2010 č. j. 5 As 62/2009 – 68 (publ. pod č. 2176/2011 Sb. NSS). V něm se ztotožnil s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 30. 3. 2009 č. j. 10 Ca 15/2009 - 49, v němž městský soud konstatoval: *Výraz "žádost se stala zjevně bezpředmětnou" znamená, že toto ustanovení dopadá pouze na případy, kdy v průběhu řízení o žádosti dojde k takové změně skutkových nebo právních okolností, že žádost, která v době jejího podání nebyla bezpředmětná, se bezpředmětnou stane. "Bezpředmětnost" je nutno vnímat jako stav, kdy jakýmkoli rozhodnutím o žádosti, ať už kladným nebo záporným, nedojde k žádné změně v právním postavení žalobkyně. [...] I kdyby skutečně bylo v průběhu řízení zjištěno, že dcera žalobkyně pozbyla oprávnění pobývat na území ČR (např. proto, že přestala být občanem EU), nestala by se tím žádost žalobkyně o povolení k přechodnému pobytu zjevně bezpředmětnou. I za této situace by totiž byly správní orgány povinny žádost žalobkyně věcně projednat a výsledkem řízení by nejspíše bylo zamítnutí této žádosti pro nesplnění podmínek pro udělení povolení k přechodnému pobytu. Bepředmětnost žádosti totiž nelze zaměňovat s její právní nepřijatelností (§ 66 odst. 1 písm. b/ správního řádu), ani s nesplněním podmínek pro vyhovění žádosti.*
29. V nyní řešené věci uplynula doba trvání stavby až po zahájení řízení o žádosti o povolení změny v užívání stavby. V takovém případě nelze říci, že by pro žadatele (žalobkyni) rozhodnutí o žádosti ztratilo na významu. Naopak, s ohledem na uplynutí doby trvání stavby je zájem na tom, aby bylo o žádosti věcně rozhodnuto, o to naléhavější. Městský soud se neztotožňuje s názorem žalovaného uvedeným v napadeném rozhodnutí, že danou situaci bylo nutno řešit zahájením řízení o odstranění stavby, v jehož rámci by žalobkyně byla poučena o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů žádost o změnu v užívání dočasné stavby spočívající v prodloužení doby jejího trvání. Takový postup se jeví jako neúčelný s ohledem na to, že žádost o změnu v užívání stavby byla již podána a bylo o ní vedeno řízení. Ust. § 129 odst. 6 stavebního zákona cílí na případy, kdy oznámení, resp. žádost o povolení změny v užívání stavby spočívající v prodloužení doby jejího trvání podána nebyla. Ze zákonem dané možnosti podat v rámci řízení o odstranění stavby po uplynutí doby trvání stavby žádost o změnu v užívání (a následné nutnosti tuto žádost projednat) ostatně vyplývá, že takovou žádost již dříve podanou není možné označit za bezpředmětnou, tj. že jakýmkoliv rozhodnutím o ní, ať již kladným nebo záporným, nedojde k žádné změně v právním postavení žadatele. Naopak předmětné ustanovení umožňuje prodloužit dobu trvání stavby i po uplynutí původně stanovené doby trvání, tzn. žádosti věcně vyhovět.
30. Dále je významné, že podle ust. § 129 odst. 6 stavebního zákona je podání žádosti o změnu v užívání stavby překážkou řízení o odstranění stavby – to musí být přerušeno a přednostně se vede řízení o žádosti. Nedává proto žádný smysl, aby bylo zahájeno řízení o

žádosti, to následně z důvodu uplynutí doby trvání stavby zastaveno, poté zahájeno řízení o odstranění stavby, v jehož rámci by žalobkyně podala novou žádost, na základě čehož by bylo řízení o odstranění stavby přerušeno a vedeno znovu řízení o žádosti. Takový postup by byl v rozporu se zásadou procesní ekonomie, resp. rychlosti a hospodárnosti postupů správních orgánů, vyjádřené v ustanovení § 6 odst. 2 správního řádu.

31. V nyní posuzované věci nebyly dány zákonné podmínky pro zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu a stavební úřad byl povinen o žádosti, i přes uplynutí doby trvání stavby, věcně rozhodnout.
32. Na základě shora popsanych důvodů dospěl městský soud k závěru, že žaloba je důvodná, a proto napadené rozhodnutí zrušil podle ust. § 78 odst. 1 s. ř. s. Současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Správní orgány jsou v dalším řízení vázány právním názorem, který městský soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
33. O nákladech řízení rozhodl městský soud na základě ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, jenž měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V řízení měla plný úspěch žalobkyně, proto jí soud přiznal náhradu nákladů řízení, která sestává ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč, dále z odměny za zastupování advokátem za dva úkony právní služby [příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby – § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů] po 3.100 Kč [§ 7 bod 5 ve vazbě na § 9 odst. 4 písm. d) citované vyhlášky] a režijního paušálu ve výši 2 x 300 Kč (§ 13 odst. 3 cit. vyhlášky). Vzhledem k tomu, že zástupce žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, odměna za zastoupení se zvyšuje o 21% z 6 800 Kč, tedy o 1 428 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. října 2018

JUDr. Jan Ryba
předseda senátu